

Кишилик жамияти пайдо бўлидикни, унинг сунячиги, буюк истиқболни ёртиб турувчи йўл-колдузи — иймон-эътиқоддир. Одамлардаги самимий, бегараз эътиқодлар уларни улуг максадлар сари етаклайди.

Мустаҳкам иродали, иймон-эътиқодли инсонлар жамиятнинг устуналари-дир. Ҳалол меҳнат қилиб ризқини то-пиш, ўзига раво кўрганин бошқаларга ҳам раво кўриш, меҳр-шафқатли, му-руватли бўлиши кишилардаги битмас-туганмас қудрат манбаи иймондан бошланади, иймонга бориб тақалади. Энг эзгу фазилатлар иймонли қалб-

— Мен нима иш қилиб қўйдим?! Бўлманинг эгаси борку, эгасидан сўра-масдан уни нега олдим, нега тишладим?

Хатони тузатиш учун, сув оқиб ке-лаётган тепаликка қараб юрдилар. Бироз юргандан кейин мевалари кўпли-гидан шохлари сувга эгалиб турган ол-ма дарахтини кўрдилар. Кўлларидағи олма шу дарахтдан экан. Бое сохибига қараб шундай дедилар:

— Бу олма сизнинг дарахтингиздан тушган экан. Пастроқда сув бўйида тур-ган эдим, қарасам олма оқиб кела-ти-нанини кўриб қолдим. Уни тутиб олиб, ўйламай-нетмат тишладим. Рози бў-линг, ё ҳақини берай, ё хатойимни ке-чириб, ҳалоллаш беринг.

— Нега мэндан сўрдам яхшиятни тишладин? — деди соҳибкор.

— Менга раҳм қилинг, сизга ёлбо-раман, олмандизнинг ҳақини олинг ё бирон ишинизни қилиб берайн.

— Уч йил менга хизмат қиласан, ун-дан кейин ўйлаб кўрамиз. Бошча чора йўк.

Ҳазрат Собит «хўп» деб рози бўлди. Уч йил шу богда хизмат қилди. Уч йил ўтга ҳазрат Собит боғбоннинг ҳузы-рига бориб: «Энди ҳаққингизни ҳалол этинг, менга жавоб беринг» деди.

— Уч йил ўтга «ўйлаб кўрамиз» дегандим. Ўйлаб кўрдим, яна бир кичик шартим бор. Уни ҳам бажарсанг ҳақи-нги ҳалол этаман. Менинг бир қизим бор. Қўзлари кўрмайди, кулоқлари эшитмайди, кўллари ишламайди, оёғи йўқ, юрмайди. Агар унга уйлансанг ҳақ-кинимни ҳалол этаман.

Ҳазрат Собит бунга ҳам рози бўлди. Тўй-томоша бўлиб, никоҳ ўқитилиб, кўёв гўшангага кирди. Не кўз билан кўрсники, рўпаасида тўрт мучаси соғ, соҳибжамол бир қўз ўтиради. «Бунда бир сир борга ўхшайди» дилидан ўт-казди йигит ва бориб ҳалиги отага юзланди:

— Отажон, сиз менга кўзи сўкир, тили йўқ, кўл-ёғи ишламайдиган қизим бор деган эдингиз. Чимилдикда ўти-ран келин соппа-соғку!

— Энди, бу ёғини эшит, ўғлим. Менинг қизим ҳаромга қарамайди, шунинг учун кўр, ҳаром сўзларни эшит-майди, шунинг учун кар, кўлини ҳаром нарсага узатмайди, шунинг учун кўли ишламайди, ҳаром жойларга бормайди, шунинг учун оёғи йўқ, ҳаром сўз сўз-ламайди, шунинг учун тили йўқ. Гапим-нинг маъносини энди тушунган бўлсанг, керак!

Кўзимнинг окураси қизим бор деган эдингиз. Чимилдикда ўти-ран келин соппа-соғку!

— Энди, бу ёғини эшит, ўғлим. Менинг қизим ҳаромга қарамайди, шунинг учун кўр, ҳаром сўзларни эшит-майди, шунинг учун кар, кўлини ҳаром нарсага узатмайди, шунинг учун кўли ишламайди, ҳаром жойларга бормайди, шунинг учун оёғи йўқ, ҳаром сўз сўз-ламайди, шунинг учун тили йўқ. Гапим-нинг маъносини энди тушунган бўлсанг, керак!

— Азизлар-деди у дона-дона килиб, — бугун юрти-мизда кезиб юрган Наврӯзи оламни маҳалла ахли тўкин дастурхон атрофида гурунгашар, 63-мактабга кириб келаётгандарнинг эса кети узилмасди.

— Оз-кўзидан табассум ёғилиб турган йигит микро-фон олдига кеди.

— Азизлар-деди у дона-дона килиб, — бугун юрти-мизда кезиб юрган Наврӯзи оламни маҳалла ахли тўкин дастурхон атрофида гурунгашар, 63-мактабга кириб келаётгандарнинг эса кети узилмасди.

— Ким бўларди, бундай яхши ишларнинг бошида

Мирза Анвар КАРИМОВ.

Назм

ИЗЛАМА

Дил, иймонинг соғ эмасдур ҳаргиз вафо излама,
Хаста дардга шифо беру, vale баҳо излама,
Ет сиҳат қадрига ҳар вакт сўнгра асо излама.
Гар бало чиқса ўзингдан бекор даво излама.

Дили қора кимса борки корлари элга аён,
Ниш уриш касби ҳамиша соғ юракка беомон,
Минг шукурим яшишлар кўт, чаппа айланимас замон,
Сийму зарга кул мунофиқдан ҳаё излама.

Бу дунёда бойлиқдан ким топибди эътибор,
Борига килган қоноат бўлмас мұхтоҳ, хору зор.
Ҳар кимса қочиб қутлимас манглайида неки бор.
Умр шошқин, зар омонат, ундан сафо излама.

Мехрсизни юмшатолмас дарё қўз ёш, дард, ниҳо,
Минг насиҳат айла зое, қилисанг ҳамки жон фидо.
Ким ёмон бўлса битиминиши қилимишига бир жазо,
Эй Шукур, ҳаттоғанимга бевақт қазо излама.

ОЛДИДА

Бўлма бебурд, обрўсиз ҳеч қачон ёр олдида,
Ўз тилинг боғлаб қўйиб чекма озор олдида.
Ёр юзи ортиқ эрса ҳатто гулзор олдида,
Ёр дея ранжитма дўст, бўлма сўнг зор олдида.

Топмасанг ўрнингни гар топмаюз минг баҳона,
Кизмагил тақдирни пеш сўзлаб элга фасона,
Тош аро ётган кўримисиз бир жисм ёна-ёна,
Кимматин топди охир гавҳар, бозор олдида.

Ҳар киши қилсин мудом ҳаётда яхши тилак,
Яхшига қиқса ҳавас ушалур орзу-истак,
Ўзага чоҳ қазиган тушуси ўзи бешак,
Эл аро номи ўчиб ҳазондек хор олдида.

Эй Шукур этсанг арзир асл дўстга жон фидо,
Билки кибр айлагай дўстингдан тирик жудо
Келтирмас молинг шуҳрат, дўст эса чин мудда
Йигит бўлсанг бўл саҳий, ҳар қандай нор олдида.

КЎРСАТ

Дўст эрсанг вафода садоқат кўрсат,
Кўлингдан келса гар саодат кўрсат.
Баҳт қуши бошинга кўнгандан ногоҳ,
Феълингни кенг тут, хуш ҳолат кўрсат.

Давлату таҳтингта ким бўлса ошно,
У соҳта улфатдир, эш бўлмас асло.
Кор қилмас ҳар қанча ўғиту сабоқ,
Хушёрглигинг унга ҳар соат кўрсат.

Ялтироқ сўзлардан тўн, либос бичиб,
Дўстликдан лофт урма қасамлар ичиб,
Гарчи сен фидойи, содик дўст, ҳамроҳ,
Чин аҳду вафони қил оdat, кўrсат.

Эй, Шукур яшнасин доим сиёғинг,
Хол сўраб келса кут очиб кучогинг,
Изларингта доим бўлсинглар мушток,
Асл дўст танлашда қаноат кўrсат.

Шукур ДАДАШ.

ДУНЕ

— Вой-бой, Самандарнинг ўйини кўрдигизми? — чойхонага кириб келган Махсум отага гап қотди Сада-мад бува.

— Кўрдим, кўрдим, — нафасини ростлаб жавоб қилди Махсум ота. — Барака топсин, шунчалик иморат қилибди. Бола-чақасига ёнгил бўладида...

— Шундоқкуя, лекин, — чайналди Раҳмонали...

— Кани, кани, айтаверинг, — уни тезлади Самад бува, — лекининг нимаси.

— Иморатку жуда ҳам бопта, ле-кин пойдерови ономати деиманда, — сўлиш олди Раҳмонкон...

— Баха, тушнамадим. — Самад бува ахабанди.

— Ўзингиздан киёс, — беш ўғлингиз топади-тутади. Барака топулар охининг эозади.

— Болалар, — Раҳмонали тушуниб, ўзини ичкари урди. Яқиндагина тўйи бўлган иккиси оларни кутириб ёнди. Самандарнинг ўйи гуриллаб ёнарди. Са-

коzonдаги ошни чўқилаган товукини ҳайдамайди!-

— Эй, колган шўрвани Ҳосил тога: «Увол бўлади менга беринг, жўжабир-дек жонман, дуо қиласми» деса: «Итга-даги ёнгил юртим...»

— Вой, бу кистирилган пуллар... Уво-ли бўлармикан шунинг ҳам?

— Бели оғримай топганди...

— Бор куни маҳалла қўй-чўванд ўғи-ни кетди. Не кўз билиган куришини...

Самандарнинг ўйи гуриллаб ёнарди. Са-

коzonдаги ошни чўқилаган товукини ҳайдамайди!-

— Дадажон, амаким ҳамма жой-да сиз ҳакингизда бўлмагур гапларни айтib юради. Кечагина Нематулла акамнинг эхсонида ҳам ўз ку-логим билан эшитдим... Сиз бўлсангиз...

— Нима, мен бўлсалм? — ота ўғ-лига синчковлик билан тикилди.

— Ҳадеб иззатини қиласиз, нима сўраса берасиз... Ҳатто кўччилик ўр-тасида жеркиб ташласа ҳам кў-чувиштириб турасиз... Ахир, кичкина бола эмасиз...

— Ўғлим, — деди бирор жимлик-дан сўнг ота амаким менинг акам. Бўёғини сўрасанг ота қавмида...

Кейин ўтада оқиб борди... Ҳадеб гап қайтарсан, бехурматлик қилсанни кўрсатарди.

— Болалар, — Раҳмонали тушуниб, ўзини ичкари урди. Яқиндагина тўйи бўлган иккиси оларни кутириб ёнди. Самандарнинг ўйи гуриллаб ёнарди. Са-

коzonдаги ошни чўқилаган товукини ҳайдамайди!-

— Ҳадеб иззатини қиласиз, нима сўраса берасиз... Ҳатто кўччилик ўр-тасида жеркиб ташласа ҳам кў-чувиштириб турасиз... Ахир, кичкина бола эмасиз...

— Ўғлим, — деди бирор жимлик-дан сўнг ота амаким менинг акам. Бўёғини сўрасанг ота қавмида...

Кейин ўтада оқиб борди... Ҳадеб гап қайтарсан, бехурматлик қилсанни кўрсатарди.

— Болалар, — Раҳмонали тушуниб, ўзини ичкари урди. Яқиндагина тўйи бўлган иккиси оларни кутириб ёнди. Самандарнинг ўйи гуриллаб ёнарди. Са-

коzonдаги ошни чўқилаган товукини ҳайдамайди!-

— Ҳадеб иззатини қиласиз, нима сўраса берасиз... Ҳатто кўччилик ўр-тасида жеркиб ташласа ҳам кў-чувиштириб турасиз... Ахир, кичкина бола эмасиз...

— Ўғлим, — деди бирор жимлик-дан сўнг ота амаким менинг акам. Бўёғини сўрасанг ота қавмида...

Кейин ўтада оқиб борди... Ҳадеб гап қайтарсан, бехурматлик қилсанни кўрсатарди.

— Болалар, — Раҳмонали тушуниб, ўзини ичкари урди. Яқиндагина тўйи бўлган иккиси оларни кутириб ёнди. Самандарнинг ўйи гуриллаб ёнарди. Са-

коzonдаги ошни чўқилаган товукини ҳайдамайди!-

— Ҳадеб иззатини қиласиз, нима сўраса берасиз... Ҳатто кўччилик ўр-тасида жеркиб ташласа ҳам кў-чувиштириб турасиз... Ахир, кичкина бола эмасиз...

— Ўғлим, — деди бирор жимлик-дан сўнг ота амаким менинг акам. Бўёғини сўрасанг ота қавмида...

Кейин ўтада оқиб борди... Ҳадеб гап қайтарсан, бехурматлик қилсанни кўрсатарди.

— Болалар, — Раҳмонали тушуниб, ўзини ичкари урди. Яқиндагина тўйи бўлган иккиси оларни кутириб ёнди. Самандарнинг ўйи гуриллаб ёнарди. Са-

коzonдаги ошни чўқилаган товукини ҳайдамайди!-

